

סיכס השבוע, והוא גם לא קנה אותי עכשיו, בפרשת שפיגל."

תליאביב

"קום התעוררה, עם חלכה!"

בשעה 4.30 היתה צריכה להתחיל ההפגנה. אך כיכר הרבית סמואל, שליד שפת ימה של תליאביב, היתה עדיין ריקה ללא גמרי. פה ושם נראו קבוצות קטנות של אנשים, אך אלה היו בעיקר קרנים או עתונאים, ואף לא מפגין אחד.

בקצה הקרוב יותר לים נשענו על הקיר כרזות מצוירות על קרטון. כמה מהן היו אף מנוסחות בחרוזים: "על סומייל שמרנו, הפלישה עצרנו" או: "לא יתעשרו קבלים נים על חשבון אומללים." אהדות נכתבו בתחינה: "נבחרו העם והנהלת עירנו — עירנו לנו".

הסימאיות ומסלול ההפגנה אושרו על ידי המשטרה מראש.

ההישגים והפרסומים. אנשי המשטרה נמצאו בכל מקום. בכל הסימאיות ור מאחורי כל פינה. ניירות-משטרה עמדו הכן בקשר אלחוטני. רק המפגינים נעדרו.

מאה אלף תושבי תליאביב, המדוכאים ביותר ובייחוד הגורל, תושבי מנשייה עם מגפת הטיפוס והחולדות, בני שכונת-הרכבת, הבנויה מקירות-נייר ורצפות בוץ — אף אחד מהם לא היה במקום. מישו אמר פעם, שהמוכים ביותר אינם מסוגלים להתמרד. להתקומם מסוגלים רק בעלי הכוח.

"האנשים שלנו מסוגלים לרטון ולצעוק אצלם בבית, אבל כשמגיע הדבר לכלל מע"ש — הם עומדים", כעס אחד האנשים. הוא לבש סודר אדום ועל כתפו סרט "סדר רן". 150 סרטים כאלה הוכנו עבור 150 סדרנים, אבל בינתיים לא היו מועמדים.

אלימלך ("מלך שכונת העוני") רון, יורש-הבית, מעוצבן מאד: מה יהיה אם לא יבואו? או יתברר, שמאחורי הדעת של שכונת העוני לא עומד למעשה אף אחד. כל ההישגים ילכו לאיבוד. וכל הפרסומים לעזאזל.

ובאמת, הן היו הישגים: בסומייל ניסו פעמיים לפנות את תושבי המקום — ולא הצליחו. בפעם הראשונה היה הסכמך ש' הונצה ביומן-סומייל המפורסם. בפעם השנייה, לפני שבועיים, הכינה המשטרה את השטח כמו מלחמה של ממש. אבל ברגע האחרון נידחה הפנייה.

אותו דבר קרה במנשייה. יום לפני ההפגנה היו צריכים לפנות אותה, אבל — לא פינה. הפקידים אפילו לא הופיעו.

לאלימלך רון יש גם מה להפסיד באופן אישי. לא רק את הכוח שלו במנשייה, אלא הועבר אחרי שהתמוטט "ביתו" ה' קודם בשכונת שפירא. אלימלך רון נעשה למנהיג אמיתי. הוא עבר גם את טבילת האש הראשונה: פעולת השממה, אותה איבדן באופן יעיל ביותר אחד מכתבי מעריב.

"ובכן, המפגינים יבואו, או לא יבואו?" "יבואו, ודאי שיבואו", אומר אלימלך רון. **ממעוררות ומכוכבים.** הם באו. בהתקרב השעה חמש החלו הקבוצות נעשות גדולות יותר ויותר. בקהל נראו פנים מוכרות:

יהודה לוי, גיבור פרשת סומייל; זקן מחודד, מצח גבוה, פני אמן. הוא באמת היה אמן. לפני שהתחיל למכור חומס ב' רחוב, היה מצירי. עבודותיו נמצאות עד היום במערה שלו — החסרה חלונות ודלת, תוח, שני מטר על שנים — ממנה רצו לזרוק אותו. הוא מתגורר בכרך זה מאז הקמת המדינה, כי אז באו פליטים מיפו, ויהודה לוי נתן באופן "מוני" חדר נוח וגדול יותר. וכך זה כבר נשאר, עד שבאו לפנותו גם מכאן, לפי דרישת חברת הכליבדור.

עוד פנים מוכרות: נחום אהרון משכונת מנשייה ביפו. צו הפינוי נקבע 15 בינואר. חברת איטלינו-ישראל נגד נחום אהרון ו' משפחתו. משפחתו זה אומר: אשתו, אמו הזקנה ושמונה ילדים. בנו בן העשר משרת חק. גם אמו הזקנה משותקת מזה שנים. היא יושבת צמודה למיטתה, כשעל לחייה הקמעות זולגות דמעות.

כל מגשיה התאספה להגנת ביתו של נחום אהרון. הם חיכו שעה, שעתים ו' שלוש הפקידים עם המשטרה עמדו להגיע — אך הם לא באו. הפינוי נידחה.

"אז אמרו לי שיתחיל המשא-והמתן", סי' פר נחום. "אבל אחרי כמה ימים נודע לי, שהחברה לא מוכנה לשום ויתורים. הפינוי נדחה 14 בפברואר. מה יהיה אז?"

נחום אהרון הסתכל על הרחוב באי-שקט.

(המשך מעמוד 13)

ועינתי לו כי אינני מחוייב למסור לו יותר אינפורמציה. הוא התחיל לקלל ולצעוק, וכשמרתי לו שלא יגש יותר להפגש בעצ' מו, ענה לי: 'תנשק לי בת...'

"בסוף קמתי מהמקום, הנחתי ידי על כתפו וביקשתי ממנו לצאת. אז הוא הרים את ידו ונתן לי מכה בעין. עוד לפני שהספקתי להתאושש, הניח את התיק שהיה בידו והכניס לי אגרוף באף. בהתחלה לא הרגשתי כאבים מיוחדים, אבל כשחזרתי הי' ביתה התחיל האף לכאוב לי והייתי מוכרה לגשת לרופא."

קרוב נוסף. לפי עדותה של פסיה, הועף צוקרמן למרחק של כשלושה מטר ממהלומת האגרוף של בן-גוריון, שנראתה לה כמה לומה "של בוקסר מקצועי".

כתגובה על כך תפס צוקרמן את ציני צנת המים שעמדה על השולחן, לצורך הדב' קת מעטפות, הריק את תוכנה על מתקני פו.

לקול צעקותיה של פסיה חשו למקום העובדים במשרדים הסמוכים, הספיקו עוד לראות את עמנואל בן-גוריון, ה'החלק מן המקום כשכולו נוטף מים.

השבוע החל משפטו של בן-גוריון להת' ברר בפני שופט השלום עזריאל גרשוני. הוא הואשם בתקיפת אדם ובגרימת חבלה גופנית.

אולם עוד בטרם נחרץ דינו, הזמינו צוקר' מן לקרב נוסף. הוא ציירף לתיק אורזתי, את תעודת-הרופא, שקבע אצלו שבר באפו, הגיש נגד מכה תביעת פצוים על סך של 1500 לירות.

פס אחד

פרשה קטנה התפתחה השבוע בשולי פרשת שפיגל הגדולה. היא נגעה לכתב הארץ יאיר קוטלר.

קוטלר, הכתב לענייני תחבורה של עתונה, עורר סנסציה, כאשר פירסם שני ראיונות גדושי-גייליים עם שלמה גור (ראה עמודים 10-11).

אך התייבש צבע הדפוס, וכבר הגי' עו' התעדת-האחיקה של אגודת-העתונאים שתי תלונות נגד קוטלר. האחת נשלחה עליידי איש מעריב, השניה על ידי איש הארץ, אשר שמר על עילום שמו.

השניים רצו לדעת, אם אין פסול בכך ש' קוטלר מתייצב להגנת גור, אחרי שבשנה שעברה הוסע על חשבון גור בארצות הברית.

תגובת קוטלר: "זו סתם השמצה גסה. גור לא קנה אותי, ולא יצאת להגן עליי. ששט השגתי כמה סקופים רציניים, וזה עורר נגדי את קנאתם של כמה עתונאים צרייניים".

טיפה לסיאטל. הפגישה הראשונה בין קוטלר וגור נערכה בניו-יורק, לפני כשנה. רענן אמיר, דובר רשות ההשקעות בניו-יורק, הודיע לקוטלר כי אדם בשם ש. גור רוצה להיפגש עמו.

הפגישה נערכה במלונן של גור, שעה אחת לפני שטס לפאריס. איש הביצוע הי' גדול הסביר לקוטלר כי הוא סוכן חברת זמטיק הגדולה, שהציעה לבנות רכבת מונורייל' בישראל. רמי טייבר, מנהל רשות ההשקעות, אמר לו כי במקרה נמצא בניו-יורק סופר התחבורה של הארץ, וכי כדאי לו לשוחח עמו.

"רק עכשיו חזרתי מביקור בסיאטל עם נמיר. הוא ראה שם את המונורייל' בפעולה. גם שרה-התחבורה ראה את פעולתו בטר' דינו שבאיטליה. יש סיכויים טובים שהצעה שלנו תתקבל".

הוא אף הציע לקוטלר עצמו לראות את המונורייל' בסיאטל, בצד השני של היבשת הצפון-אמריקאית. פנה לנשיא החברה, יעק, "אני חושב שהוא יתן לך אפשרות". ליתר בטחון צייד אותו בכרטיס-ביקור אישי.

קוטלר נפגש עם נשיא-החברה, הולמק' חיטס, ביקש חומר-הסברה על הרכבת בעלת הפס האחזי. הולמק'חיטס סיפק לו את המבוקש.

סיפור יאיר קוטלר: "אז אמר לי: אני נוסע בעוד יומיים-שלושה לסיאטל. האם אתה מוכן לנסוע איתי? הסכמתי, ובו במקום ביקש מהמזכירה לסדר את ענייני הטיסה והביקור בסיאטל".

מה שראה בסיאטל, בה נערכה התערוכה הבינלאומית, שיכנע כנראה את קוטלר. כי הוא פירסם סדרת מאמרים, שבחבו של המונורייל'. "אבל גור לא קנה אותי אז".

* רכבת המחליקה על פס אחד המתוח בין עמודים.

גב
מיליון
ו-600
אתר
לירות זכיות
מדוי הודש
בהגרלות מפעל הפיס

אתה אוהב את הצ'וקה?

המנוי

קיבלת חשבונך. נא פרע אותו בהקדם.

רצונך לגבוה עוד

16 ס"מ תוך תקופה קצרה מאוד. בהיותך צעיר או מבוגר?

פרטים במכון המדעי להגבהה ת. ד. 4915, תליאביב

תשבץ העולם הזה 1325

קיראו מה כתוב סמונת, שלדבריו שיעמם אותו מרצה השעה האחרונה: "אם התשבץ לרוחכם ומתאים לפירסום, תוכלו לצרף אליו תמונה (אפילו של עקבות הדינחואר) ולפרסמו בצרף מהלך-חיים כעולה על עטכם הפורה." מה לעשות, חביבי, והדינחואר לא השאיר עקבות על הניירו' אך התשבץ הוא תשבץ.

9	B	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
			18	17		16		15
		19			23	22		21
			24					25
				27		26		28
			33		32		31	30
				38		37		36
			43	42		41		40
				46		45		44
			47		52	51		50
								49
								48
								53
								54
								55
								56
								57
								58
								59

מ א ו ז י (1) יר מו נ פנץ (4) מי עורכי השבועון ה' מסויים (10) ארינ; (11) תואר הולנדי; (13) סופר יהודי ש' מת לא מכבר; (14) ממדינות אמריקה ה' לטינית; (15) שבוער נשים ישראל; (17) חדר באוניה; (19) קץ הנישואים; (20) עיר פלונת שקבו צת הכדורסל של' ביסרה בארץ; (22) נאכלת בעיקר בחנו' כה; (25) שפן הפרי טי של אחד מעורכי שבועון זה; (26) ירק חריף; (27) שמו הי' פרטי של יצרן סרי טים ישראל; (30) בחו של ראש ה' ממשלה; (32) ראש התע"ש; (33) ... לצו, קו לקו'; (34) רטוב; (36) יחידת ההספח ההשמלי; (37) "אין ... בעירו"; (39) צהרון מפא"י ז'; (41) אותו ברא אלוהים לראשונה; (42) אות הנצחון; (44) שבועון צה"ל; (46) יומון ימני; (48) ממש' פחת הציא; (50) מלת זרזו; (51) רב צבאי; (53) גם הפזיקה היא כזו; (55) סוד; (57) המישערה; (58) הדרך הקצרה בין שתי נקודות; (59) עתונאי ידוע, הוזכר לאחרונה בפרשת סובל; (60) בטאנו ז' של א'יעור ליכנה. מ א ו נ ד (1) יומון ליברלי; (2) גו שי התעבה; (3) מה שנשאר אחרי המת; (5) מלת שלילה; (6) אשת החשורוש; (7) צוק; (8) רצה; (9) ראשי אשר העתקים של תעור דות; (12) מכונת אמריקאית; (15) שבועון